OBČASNÍK OBCE REBEŠOVICE

2. 11. 2016

ročník 6.

číslo 3/2016

Rebešovický zpravodaj

Sváteční čas

Tak tu máme podzim jako řemen, se všemi jeho projevy. Ráno, když vstáváme do práce, do školy nebo v případě těch starších a zkušenějších jen tak, že nemůžeme dospat, provází nás tma. Stejná temná deka na nás lehne, když se navracíme v podvečer zase domů. Jsou tací, kteří to období milují a těší se na hrábě a hromady barevného listí stejně jako na romantické mlhy či sklenky burčáku. Já se přiznám k tomu burčáku, ale zároveň bez mučení dodávám, že melancholie nepatří mezi moje oblíbená rozpoložení, a tak se ten nástup zimy snažím přežít nějak jinak.

Pomáhá prý práce, no té mám poměrně dost a nejedná se bohužel jen o hrábě. Zbude-li však čas zalistovat ve sdělovacích prostředcích, zjistíme, že v předvečer 28. října letos nějak na melancholii není příliš místa. Žijeme, zdá se, v době, která naprosto překonává myslitelné hranice nejen politického vystupování, ale i slušnosti jako takové. S pocitem občana, který je proti své vůli nejvyššími činiteli tohoto státu zastrčen po pás v čínském zadku, a to vše ještě ve svátek české státnosti, si kladu otázku, jestli se tou celou nastolenou situací má smysl vůbec zabývat. A odpovídám si, že rozhodně má. Nechci být v této medailové aféře, která všechno to dění doslova a do písmene korunuje, ani trochu vulgární, ale nedá mi, abych nevzpomněl filmového hrdiny Antona Špelce ostrostřelce: „A mně se chce něco říct. A já něco řeknu. A císař pán je vůl!“ Prosím parafrázujme si každý tenhle výrok podle potřeb. Já si svou parafrázi nechám pro sebe. Kdyby mi však chtěl někdo do úst tu zaručeně správnou větu vložit, tak se hned pro jistotu po vzoru naší honorace omluvím a čecháčsky vyčůraně posichruju: „Císař pán není vůl, císař pán je korunovanej!“ Tak a teď mě někdo zkuste nařknout, že se škaredě vyjadřuju o „císaři pánu“. Ha, nepochodíte.

Na stránky obecního zpravodaje celostátní politika jistě nepatří, ale pozorný čtenář pochopí, že předmětem kritiky je ve skutečnosti všeobjímající alibismus, který je nám Čechům snad geneticky vštípen. Věřím, že moje řádky tedy budou dostatečně korektní i pro voliče a příznivce „císaře pána“. Panovala obava, že třeba jiný by nás mohl zaprodat Němcům, tak tedy *ni chao* (česky *ahoj*).

No vidíte – korektní - slovo, které jako by nás také rozdělovalo. Toto přídavné jméno, jakoby nám dvacet osm let po pádu režimu, ve kterém bych tento úvodník rozhodně psát nemohl a ze kterého si pamětníci s oblibou vybavují jen to, na co se vzpomíná dobře, bránilo říkat nahlas, co si myslíme. Je to však také slovo, které pro nemalou část našich občanů znamená symbol kultury, vzdělanosti a toho jedině správného pokroku. Kolik už jsme tu měli pokrokových dob? Další státní svátek 17. listopadu je za dveřmi, tak zpátky ni krok! A tak zatímco učíme děti rozeznávat, co se neříká, k čemu se nemají vyjadřovat, případně jak se co může říkat a jak správně, korektně a nediskriminačně sdělit, že je v Brně na zastávce šaliny okradla skupinka školou povinných, avšak školu nenavštěvujících cikánů o kapesné, více než polovina z nich neví ani v osmé třídě základní školy proč je 28. říjen státním svátkem a proč nepůjdou do školy ani 17. listopadu. To sice můžeme alibisticky svádět na zástupy učitelů, státních to zaměstnanců

s nehorázными platy a stálým volnem, které je tu a tam přerušováno občasnou zbytečnou buzerací našich málo chybujících potomků (ironie pochopitelná vzhledem k mé profesi), ale problém bude někde jinde. Problém bude v nás, v tom nakolik my sami tyhle dny bereme ve spěchu doby jako něco víc než pouhý den volna v práci, který, když padne šikovně do kalendáře, pomůže udělat krásný prodloužený víkend. Pokud my sami tyto dny nebereme svátečně, nelze se divit, že ani naše děti v nich nic zásadního nespatřují, a to je myslím škoda.

Jiné klasické úsloví nám dává na pamětnou, že ať to je s těmi svátky tak či onak, chleba lacinější nebude, a já dodávám, že letos poprvé si ho o svátcích koupíme maximálně v našem obchůdku, protože ten rozhodně nemá prodejní plochu větší než 200 metrů čtverečních. Holt o tom, co pro nás bude nebo nebude dobré, rozhodují vládní právníci. Pardon, omlouvám se zkušeným znalcům práva, mám na mysli absolventy právnických fakult, kteří našli obživu

Uvnitř tohoto vydání:

Z jednání zastupitelstva (str. 2)

Biotop nebo nebiotop? Názor občana (str. 3)

Poklady v Rebešovicích (str. 4)

Podzimní slavnosti (str.5)

Níhovský triatlon očima účastníka (str. 6)

Zprávy z TJ Sokol (str. 8)

Křížovka (str. 9)

Ukončení sezóny na cyklostezce (str. 10)

Pozvánky na chystané kulturní akce (str.10)

ZO ČSV Rajhrad informuje (str. 11 – 14)

Inzerce (str. 12 – 15)

v politice. A vy, co nechodíte k volbám, prosím nebědujte. Ovšem i nejít k volbám je vyjádřením jistého postoje.

Podobné je to s návštěvou veřejných zasedání zastupitelstva obce. Většinou přijdou jen ti, kterých se bezprostředně týká některý bod programu, a někdy ani ti ne. Výjimka nenastala ani při posledním zasedání, byť nás bylo trochu víc než obvykle. Vedle hrstky pravidelných hostů totiž přišli svůj postoj k chystanému záměru zbudování mokřadu vyjádřit občané, jichž by se toto uvažované dílo bezprostředně dotýkalo. Velice si vážím všech, kteří se k problému oficiálně vyjádřili. Jen dodám, že sama myšlenka zbudování mokřadu se zrodila z kritických hlasů, které směřovaly k tomu, že naše obec žádné vodní dílo nevlastní. Nebylo jich málo. Výchozí varianta umístění v lokalitě Trávníky pak vznikla v představě většiny zastupitelů proto, že zde v části dnešního významného krajinného prvku, tedy tam, kde jsou dnes vysázené vrby, bývala kdysi malá vodní nádrž, pak také skládka, no a pak ty vrby. Záměrem rozhodně nebylo vybudovat veřejné koupaliště pro město Brno, ale vybudovat příjemné místo určené převážně pro občany Rebešovic, kam by mohli zajít na procházku, případně se v létě vykoupat, a které by z větší části bylo natolik nepřístupné a schované před zraky cyklistů, aby posloužilo také svému hlavnímu účelu, tedy ochraně přírody a zadržování vody v krajině. Další navrhované varianty, se kterými občany seznámíme, již budou obsahovat zapracované právě jejich kritické připomínky. Mokřad však uvažujeme zbudovat jen v případě, že většina nákladů spojená s jeho vybudováním bude krytá dotací, a jen v případě, že o něj skutečně bude zájem.

Mokřad sice rozvířil stojaté vody diskuze nad věcmi veřejnými v naší obci, ale v této fázi má naše obec na starost mnohem důležitější záležitosti, které jsou svým významem nepostradatelné a nesnesou delšího odkladu. Vše nasvědčuje tomu, že jaro 2017 bude konečným termínem pro akci, která už je očekávaná tři roky a která by převážně ve staré části obce měla přinést i nové osvětlení a dokonce možnost optické přípojky internetu. Jakmile budou výkopy dokonány, na pořad dne se budou moci dostat i nové chodníky a opravy těch stávajících. Konečně padly poslední formální překážky na cestě za vlastním sběrným dvorem, který právě takovou nezbytností je. Čeká nás kompletní rekonstrukce mostku přes Ivanovický potok a další investice. A pokud mohu hovořit za kolegyni a kolegy v zastupitelstvu, budeme rádi za každou pomoc při realizaci těchto záměrů. A to nemluvím o tom, že ještě letos chceme vyřešit některé problematické úseky osvětlení v obci a budova zámečku dostane na zimu nová okna.

Jak vidíte práce dost a dost, a aby se vše povedlo a mohla být dobrá nálada na ty svátky, které svátečně prožíváme všichni, k tomu jistě přispějí i kulturní a společenské akce. Některé z nich už k adventnímu času v naší obci patří trvale, jiné mají kratší historii, ale všechny opět něco společného – obětavou partu lidí, kteří jsou ochotni se angažovat a něco pro nás ostatní připravit.

A mně nezbývá než jim alespoň touto cestou poděkovat, a nejen jim, ale vám všem čtenářům za celou redakci Zpravodaje popřát krásný nadcházející adventní čas, pohodové prožití Vánoc a v roce 2017 nechť se vám vyplní vaše předsevzetí.

Jedno skromné přání pod stromeček nám všem bych na samotný závěr přece jen měl. Když se na ulici potkáme, zkusme si i přes názorové neshody, které jsou lidské a pochopitelné, odpovědět na pozdrav. Je to jen slovíčko, a přesto může mít velký význam.

Děkuji
Rosťa Novotný

Z jednání zastupitelstva

12. veřejné zasedání Zastupitelstva obce se konalo ve středu 27. 7. 2016. Zastupitelstvo na něm mimo jiné:

- schválilo směnu pozemků mezi soukromým vlastníkem a obcí (větší část pozemků na nichž se nachází komunikace na ulici Polní za adekvátní pozemky ve vlastnictví obce)
- schválilo dotaci pro TJ Sokol Rebešovice na částečnou úhradu nákladů na energie a údržbu areálu a na nákup sportovního vybavení ve výši 50 tisíc korun
- schválilo smlouvu mezi obcí a Organizačně správním institutem o. p. s.; smlouva zajišťuje obci nákup energií za zvýhodněnou cenu
- povolilo vjezd těžké techniky ulicí na Dědině v souvislosti s opravou rybníka; vjezd bude povolen za předem smluvně vymezených podmínek, aby byl zabezpečen úklid vozovky a vyřešeny případné škody na vozovce.
- schválilo vypracování nové studie vybudování mokřadu, která bude řešit mokřad na menší ploše a v alternativních lokalitách
- schválilo strategický plán rozvoje obce

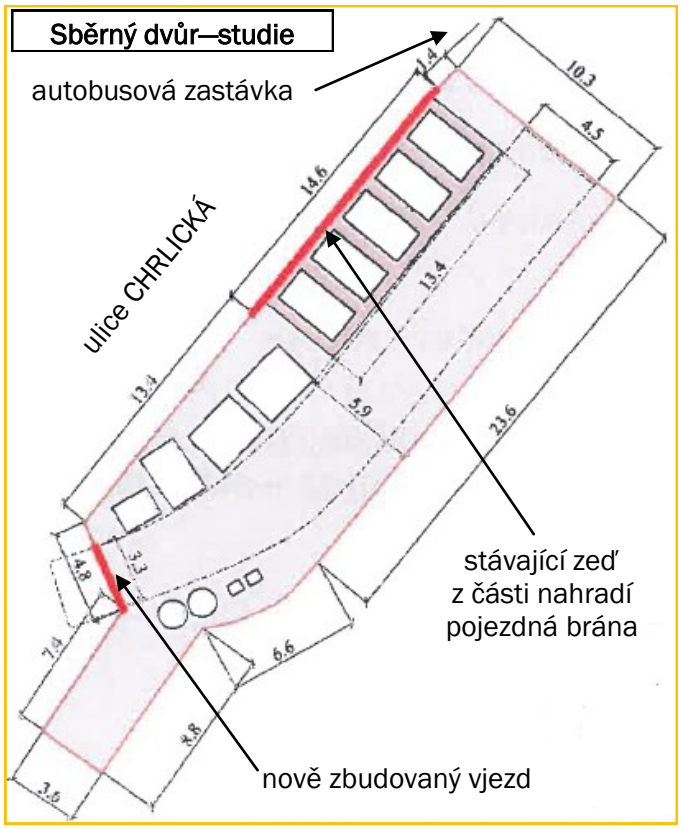
Ke svému 13. zasedání se Zastupitelstvo obce sešlo v úterý 27. 9. 2016. Zastupitelstvo na něm mimo jiné:

- zadalo k vypracování publikaci o historii Rebešovic a pověřilo starostu uzavřením smlouvy
- v souladu se závěry komise pro hodnocení nabídek schválilo firmu HyTT interiéry-exteriéry s.r.o. jako dodavatele výměny oken na budově zámečku
- schválilo směnnou smlouvu mezi obcí Rebešovice a Moravským zemským muzeem, kterou obec získá pozemky na stavbu sběrného dvora (viz. obrázek studie budoucího sběrného dvora na str.2) výměnou za jiné pozemky obce, které se dnes nacházejí v areálu Moravského zemského muzea
- schválilo smlouvu o dílo na zpracování projektu rekonstrukce veřejného osvětlení firmou Puttner s.r.o.
- pověřilo starostu a místostarostu jednáním o podrobnostech financování optické sítě s firmou Itself
- rozhodlo nepronajímat místa urče-

ná k parkování na ulicích Kaštanová, Topolová, Díly, Skalky, Vinohrady a Polní vzhledem k nedostatku místa pro parkování v této lokalitě

- schválilo opravu netěsností septiku a zbudování nezastřešené terasy u objektu na ulici Zahrady č.p.264 (objekt ve vlastnictví obce v současné době v dlouhodobém pronájmu Mysliveckému sdružení SVRATKA)
- schválilo dodatky ke smlouvě se společností Energy solutions and savings s.r.o.; dodatky reflektují konečný soupis méněprací a víceprací při budování osvětlení v nové části obce
- schválilo již čtvrtou variantu směny pozemků mezi skupinou soukromých vlastníků a obcí, jejímž cílem má být směna pozemků vedle obchodu a části pozemku při ulici Polní v držení soukromých vlastníků o celkové výměře 1200m² za adekvátní pozemky obce v jiné lokalitě a pověřilo starostu podpisem smlouvy
- schválilo smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje v rámci dotačního programu Podpora rozvoje cyklistiky a cyklistické dopravy v Jihomoravském kraji 2016; smlouva zaručuje obci dotaci ve výši 516 tisíc korun, která bude použita na rekonstrukci mostku přes Ivanovický potok

-RN-

Biotop nebo nebiotop?

názor občana

Nedávno jsem se nějak připletl do debaty o plánovaném biotopu. Ta debata byla hodně vzrušená, plná emocí. Argumenty zastánců i odpůrců mi připadaly pochopitelné. „No jo, ale jaký je vlastně můj postoj?“ ptal jsem se sám sebe.

Bydlíme blízko nad rybníkem a vidím, jak důležitá je voda pro přírodu. Kolik ptáků, rostlin a vlastně života se kolem vody rodí a žije. Kolik barev se ve vodě odráží. Je očividné, že všechno živé vodu potřebuje. I my lidé, byť pijeme až tu vyčištěnou z trubek vodovodů. Z pohledu krajiny je to krásná myšlenka a počin. Vrátit zpátky přirozenou čistou vodu tam, kde vždycky bývala (i když to bude o kousek jinde). Zadržet ji, aby neodtékala rychle z naší krajiny, kde ji můžeme pozorovat, zchladit se v ní, když je horko, koukat na ni, když je hezky a labutě si přiletí odpočinout. Opravdu krásná představa.

Ale taky bydlíme přímo u cyklostezky. Možná se zdá, že jsem úplně odbočil od tématu. Hned vysvětlím. Po cyklostezce prý během sezóny projede až 60 tisíc cyklistů. Je to hodně, mnohem víc, než jsem si myslel. Kdo z Vás nemá zkušenost, co to je za pohyb lidí, nedovede si to ani představit. A kolik hluku tento proud lidí nadělá, to byste nevěřili. Možná si někteří z Vás všimli, jaké neumělé cedule jsme pověsili k trase s prosbou, aby jezdili tiše. Naprostá většina to pochopila a respektuje to. Ale i tak, zhruba 5% projíždějících prostě nemá schopnost být ohleduplný nebo není ochotna vyjít vstříc a často naschvál křičí a halekají ještě víc. Věřte mi, není to nic příjemného. Zvyknout si na to chvíli potrvá. Kdybych to byl býval věděl.....

A jak to spolu souvisí? Plánovaný biotop bude ležet přímo u cyklostezky. Všech 60 tisíc cyklistů pojede kolem hezkého a čistého místa k vykoupání. Možná, že přibudou i další, kteří přijedou z Brna jen se vykoupat a zpátky. Bude to první čisté přírodní koupaliště bez vstupného za Brnem (biotop v Komárově je oplocený a platí se tam, Chrlický je mimo trasu cyklostezky a Rajhradický je dál od Brna a je taky mimo cyklostezku). Taky můžeme předpokládat, že cca.5% bude neohleduplných a neslušných. Pravděpodobně po nich bude třeba uklidit. Přinejmenším. Na rovinu je ale třeba zmínit i přínos pro místní hostince. To je taky neopomenutelný fakt, který hraje svoji roli.

A teď „babo raď“. Vlastně jsem rád, že nemusím toto dilema rozhodovat. Přál bych si, abyste Vy, naši zastupitelé, při svém rozhodování měli trpělivost a dopřáli si dostatek času na to zvážit všechna pro a proti s vědomím, že všechny projekty tohoto charakteru nadlouho ovlivní krajinu, obec i její obyvatele. Abyste využili svoje životní zkušenosti a poslouchali i ty názory, které se Vám dneska mohou zdát jako nepřátelské a odbojné. Věřím, že po čase se při takovém přístupu sama projeví Vaše přirozená moudrost a zdravý selský rozum Vám umožní správně se rozhodnout. Tak aby Vaše rozhodnutí prospělo naší obci a nezatížilo všechny, kdo tady žijeme, ani ty, kteří tu budou po nás. Myslím, že smyslem práce zastupitelů je tvořit věci ulehčující už tak často nelehký život a ne naopak.

Děkuji Vám za Vaši trpělivost při čtení tohoto zamyšlení.

Váš spoluobčan
Martin Šmiřák

Poklady v Rebešovicích

Vážení a milí čtenáři,

už jsem tu zase a opět jsem ráda, že si čtete můj článek. A začnu zeširoka. Možná si ještě vzpomenete, že jsem se kdysi dávno (ano, roky ne a ne zabrzdit) v jednom z dřívějších vydání Zpravodaje zmiňovala o rebešovickém „podzemí“. Bylo to v souvislosti se sklepením pod naším zámečkem a údajnými tajnými či dávno zapomenutými chodbami, které stále zůstávají ukryté očím laické veřejnosti i vědecké obce. Jak známo, na území Rebešovic nebo v jejich blízkém okolí se vždy nacházely a určitě ještě budou nacházet mnohé další skryté artefakty, svědčící nejen o dávném osídlení. Pro zarputilého materialistu může být každý takový nález jen dalším důkazem, že v této oblasti již dávno žili lidé, a tak po nich jaksi samozřejmě musely zůstat též neklamné známky působení – důkazy života i smrti. Ale že by to byl poklad? Leda pokud by cena nálezu vyčíslená v penězích stála za zmínku. To pro archeologa může být nález z minulosti zase potvrzením nebo vyvrácením nějaké teorie o stáří osídlení, používání loveckých či bojových zbraní, nástrojů a předmětů každodenní potřeby, o umění a další činnosti tehdejších obyvatel. Byl by to poklad? Z hlediska historické hodnoty nepochybně ano. A samozřejmě i z hlediska dnešní ceny, kdyby šlo třeba o nález zlatých či stříbrných mincí. Jestli si ale myslíte, že bych teď měla vyjmenovat, co všechno už se u nás našlo a jakou to mělo cenu, zklamu Vás. Mé dnešní povídání totiž nebude o historii, byť se opravdu týká pokladů, ale jen a jen současnosti, a to ještě hodně moderní.

Jistě, každý si pod pojmem „poklad“ může představovat něco jiného. Jenomže poklady, o kterých dnes bude řeč, jsou opravdu pro všechny – bez ohledu na věkovou kategorii, pohlaví či národnost, a jsou k mání prakticky všude. Navíc je úplně jedno, jestli už je před Vámi někdo našel, nebo budete prvním nálezcem. Tyhle poklady se totiž neodnášejí. Z nálezu se tak může radovat každý, kdo hledá a najde. Někteří čtenáři už tuší, oč se jedná. Jiným to ale stále nic neříká. A tak jsem se rozhodla, že Vás, kteří patříte do té druhé skupiny, s tímto fenoménem a dle mého názoru skvělým, zajímavým a určitě i zábavným využitím technologického pokroku seznámím. Oním hledáním pokladů totiž nemám na mysli nic jiného, než tzv. geocaching (čti geokešing). Sama jsem se s tímto pojmem poprvé setkala relativně nedávno, asi před pěti lety, a okamžitě mě to takříkajíc chytlo. Je to v podstatě hra na hledání pokladů. Hra, kterou může hrát každý, kdo to jen trošku umí s chytrým mobilním telefonem nebo GPS-přístrojem, což je specializované zařízení, které umí přijímat signál z družic. Princip celé hry spočívá ve využití schopnosti určovat přesnou polohu kdekoliv na zeměkouli pomocí globálního polohového systému (GPS). Tento systém byl původně vyvíjen v Americe pro vojenské účely. Ale s postupem času se jeho potenciál rozšířil i na civilní sektor, byť ne s takovou přesností, jakou měly k dispozici ozbrojené síly. Pak už na sebe další možnosti využití tohoto systému nenechaly dlouho čekat. Dnes je tato funkcionalita k dispozici prakticky každému, kdo si pořídí mobil nebo specializované GPS-zařízení, s jehož pomocí lehce zjistí třeba svoji polohu na naší krásné Zemi.

Myšlenka vyzkoušet schopnosti určovat jakékoliv místo na planetě pomocí souřadnic a přes družice vznikla v Americe zřejmě ještě předtím, než prezident Clinton oznámil odstranění uměle přidávané odchylky do signálu GPS. Což se stalo právě na 1. máje roku 2000. Ten nápad dostal jistý Dave Ulmer. Vymyslel něco jako hru na schovávanou, kde hlavní roli hraje skrýš s „pokladem“ a kde se k identifikaci skrýše využívá GPS-souřadnic, které jsou zveřejněny prostřednictvím Internetu. Každý, kdo se rozhodne skrýš hledat, ji pak pomocí těch souřadnic může skutečně najít. Úplně první skrýš byla ukryta a publikována již třetí den po Clintonově oznámení, tj. 3. května. A první šťastný nálezce se z prvního pokladu tohoto druhu mohl radovat hned následujícího dne. Skrýším se začalo říkat podle originálu z angličtiny „geocache“, nebo jen krátce „cache“, což hezky česky čteme jako „keš“. Hledání pokladů později dostalo své dnešní jméno „geocaching“. Logicky se tedy hledačům skrýší a lovcům toho všeho, co jim někdo do těch úkrytů pro pobavení či poučení schoval, říká „geocacheři“, česky geokačeři nebo kačeři (a taky třeba kačeny, že). Hra s keškami se začala raketovou rychlostí šířit do celého světa a dnes už čítá milióny skrýší nacházejících se prakticky na všech kontinentech. Zajímá Vás, jak rychle to přišlo k nám? Trvalo to sotva rok a první česká keš vznikla už v červnu 2001. Geocaching se však neomezil pouze na Zemi, jedna keš dokonce obíhá naši planetu na mezinárodní vesmírné stanici ve výšce přes 400 kilometrů. Jiná taková lahůdka se nachází drobátko níž, můžete si pro ni vyšplhat na Mount Everest do výšky téměř 8.850 metrů. Docela výzva pro kačery, že?

Ale abych se vrátila k realitě: kešky se pochopitelně dělí podle náročnosti jak hledání, tak umístění, dále například podle velikosti skrýše a také třeba podle účelu nebo tématu, kterému jsou věnovány. O tom rozhoduje tzv. „owner“ (česky vlastník), tvůrce nebo, chcete-li, autor každé keše. Hra má samozřejmě určitá pravidla, která musí respektovat i autoři kešek. Dokonce je zajištěna nezávislá kontrola jejich dodržování ještě před publikací každé nové keše tak, aby nedošlo k umísťování keší např. v chráněných nebo zakázaných oblastech nebo na soukromých pozemcích bez souhlasu jejich vlastníků. Obvykle je základním posláním keší zábava, poučení, rozšíření obzorů, nebo upozornění na zajímavá místa, která zrovna nefigurují v turistických průvodcích, ale stojí za to je navštívit. Kešky mohou nabývat nejrůznějších podob, tvarů a typů, ty virtuální nevyjímaje. Některé náročnější kešky však nejsou tak snadno k nalezení. Musíte splnit nějaký úkol, obejít či objet postupně několik „zastavení“, nebo si souřadnice ke keškám vyluštit. Pokud Vás tohle všechno ještě nezlákalo, určitě to osloví Vaši drobotinu, pro kterou má geocaching také zaužívaný název „georobotci“. Ty ovšem neláká až tak samotné umístění keší, ale zejména obsah (tedy samozřejmě v případě fyzických keší). Ve většině skrýší se totiž obvykle ukrývá schránka či krabička nabývající nejrůznějších tvarů, provede-

ní a podoby. Záleží jen na fantazii jejího tvůrce. Podle velikosti do ní může nejen autor, ale postupně i ostatní kačeři ukrývat a vyměňovat si nejrůznější předměty, třeba mini-hračky pro děti. Však víte, kolik takových drobných nesmyslů se dá najít např. v kinder-vajíčku – navíc tyhle poklady jsou v keškách úplně zadarmo (ovšem už bez čokolády).

Nález, nebo také odlov každé další keše bývá pro kačery totéž jako nalezení truhlice plné peněz pro hledače pokladů. Pro kačery obvykle bez ohledu na to, co krabička obsahuje či neobsahuje. Šťastný kačer je také zpravidla opojen radostným zadostiučiněním, že kešku dokázal odhalit, vyluštit, vypátrat, něco pěkného v ní našel, něco si z ní třeba vzal a na oplátku zase něco jiného do ní vložil. Svým nálezem se kačeři samozřejmě mohou pochlubit ostatním kačerům. K tomu jim slouží jednak něco jako sešitek pro záznam o nálezu přímo v krabičce, kterému se říká „logbook“, jednak aplikace na Internetu, kde se mohou kačeři podělit i o své zážitky a dojmy z odlovu, místa či provedení skrýše samotné. A co z toho má „owner“? Právě ten logbook a právě ty záznamy (logy) na Interentu, ve kterých si může počíst, jakou radost kačerům tou svou keší udělal.

Unikátní na celém geocachingu je fakt, že je naprosto zadarmo. Opravdu nemusíte zaplatit ani korunu, a přitom se můžete sami zapojit do hledání (tedy nepočítáme-li cenu mobilního telefonu nebo připojení k Internetu). Je úžasné, že v současném světě založeném pohříchu na penězích vzniklo a už šestnáct let existuje něco, co vytvářejí lidé jen tak, sami pro sebe, bez nároku na honorář nebo odměnu. Z čisté radosti a pro radost druhým. No není to fantastické?

Tak až zase někdy příště potkáte někde v přírodě nebo i uprostřed města podezřelé osůbky zvědavě obhlížející něco velmi nezajímavého a tvářící se straaaašně nenápadně, prosím, neruště je a dopřejte jim klid, ať se mohou zaradovat ze svého nálezu. A budete-li chtít, přidejte se k nim. Můžete začít třeba v Rebešovicích a jejich okolí, protože tady taky máme pár pokladů (název jednoho najdete v tajence křížovky). A nebudete-li se chtít přidat, tak prosím alespoň neničte skrýše, i kdybyste je našli třeba jen náhodou. Geocaching je tu opravdu pro všechny, tak „lovu zdar“!

Olga Přikrylová

Použité zdroje: wikipedie, www.geocaching.com

Podzimní slavnosti

Čtvrtou říjnovou sobotu zahrnul parčík před naším zámečkem nebývalý ruch. Hromada krásně vybarvených dýní různých tvarů a velikostí dávala jasně najevo, že se zde koná druhý ročník dýňových slavností. Zatímco ve všední dny bylo pošmourno a zataženo, podařilo se kulturní komisi obce v čele s Helenou Kotulanovou zajistit na tento den úžasné slunečné počasí. Přímou otázku, jak se dá takové počasí zajistit, nechala hlavní organizátorka bez odpovědi a s úsměvem pro ni vlastním zvala rodiče na občerstvení, a hlavně na skvělý burčák, který rozjasnil nejednu zarputilou tvář dýňových dlabačů. Vedle výtvorů z dýní za chvíli zdobili prostranství také strašáci, protože i soutěž o nejhezčího z nich k tomuto odpoledni patřila. Po vyhlášení a ocenění těch nejzdařilejších výtvorů mohli všichni vyrazit k domovu s dobrou náladou. Už teď se těšíme, že tahle akce bude provázet konec října v Rebešovicích pravidelně.

AKCE PRO DĚTI A RODIČE

- v pátek 25. 11. tvoříme a zdobíme adventní věnce a svícny na zámečku
- v sobotu 26. 11. rozsvěcujeme vánoční strom a pouštíme balónky s přáníčky
- v sobotu 3. 12. nás čeká mikulášská nadílka
- v pátek 23. 12. zpíváme společně koledy
- v sobotu 14. 1. máme dětský maškarní ples

Níhovský triatlon očima účastníka

Je sobota 16. července a nejen tady v Níhově je asi suverénně nejstudenější den letošního léta. Po obloze rychle letí mraky hnané ostrým a na léto nezvykle chladným větrem a teploměr v autě sděluje nekompromisně, že na louce u místí občerstvovny, kde jsme před chvílí zaparkovali, se mohou jak pořadatelé, tak návštěvníci, a především účastníci dnešního triatlonového klání těšit teplotě ne vyšší než 15°C. No snad to ještě poskočí, říkám si při sledování vln na místním rybníku a uvažuju, jestli jsem ještě normální, když do něj za chvíli vlezu s vidinou dvě a půl hodiny trvajícího zápřahu. Tedy loni to bylo téměř dvě a půl hodiny. To jsem tu byl poprvé a byl to naprosto jiný pocit, protože teplota byla naopak přesně o 20°C vyšší, což bylo zejména při běhu po rozpáleném asfaltu místního letiště opravdu zdrcující. A hlavně ještě jsem na vlastní kůži nezažil, co s člověkem udělá snaha o rychlé plavání cca 400m následovaná dvěma čtrnáctikilometrovými okruhy jízdy na kole s výživným převýšením a ještě výživnějším terénem, završená během na sedm kilometrů. Ten byl loni v mém podání spíše pochodem smrti na poušti. Dnes, při druhém ročníku Níhovského triatlonu, by se nejeden trošku ohřál, ale to nehrozí.

Letos je to všechno jiné, běh mám natrénovaný dokonale a v posledních třech týdnech jsem něco málo ujel i na kole. K plavání jsem se nedostal, ale zkušenost velí, že v této disciplíně se chleba celkového výsledku neláme. Rebešáci jsou letos v podstatě ve stejné sestavě jako loni, jen Lenka se ze zdravotních důvodů zařadila do skupiny, která fandí a poskytuje základní podporu, jako většina našich drahých poloviček. Nejmladší rebešák je Šimon – ten poběží dětský okruh. My všichni ostatní, tedy Karel, Ivoš, Petr, můj běžecký sparingpartner Jirka a já máme před sebou tu nejdelší trať. Patříme k nejstarším v poli – odhadl bych, že většina závodníků ještě neoslavila 30.

Jdeme se pozvolna nachystat do plavek a vrchní fanoušek Staňa se jako správná sokolská autorita stará o naši dobrou náladu. Fakt se těším, až doběhnu do cíle a on tam bude stát se širokým dobrosrdečným úsměvem a s přetékajícím půllitrem piva v ruce. Možná stejně jako loni nebudu mít ani sílu ty doušky slastného moku polknout, ale jedno bude jisté, závod bude za mnou. K těmto okamžikům je teď však ještě hodně daleko. Míjejí mě svalnatí mladí borečci, mají značkové plavecké brýle, někteří z nich se dokonce soukají do neoprénu. Já nemám krom plavek nic a závistivě si prohlížím kola soupeřů. Zjišťuju, že od loňska se všichni poučili a jedou na krosech. Každý si alespoň nějaké to kolo do terénu půjčil, jen já jsem se na to vybodl a jedu na svém patnáct let starém treku, co sotva drží pohromadě. Nemohu se neubránit otázce, která se mi záludně vkrádá na mysl: „Bože, proč sem lezu?!“.

Pochybnosti mě neopouštějí ani v okamžiku, kdy do půl pasu ve vodě, jejíž teplotu si netroufám odhadnout, čekáme všichni toužebně na pokřik start. Start! Už je to tady! Skutečných plavců je tu pomálu, a tak se odehrává neuvěřitelná scénka, kdy se mezi gejzíry vody divoce míhají tu ruce, tu nohy – děs. Držím se dál, abych jednu nekoupil do hlavy jako Petr loni, ostatně můj osvědčený plavecký styl „prsa staré Blažkové“ mi ani neumožňuje držet se hlavní skupiny, zatímco svalnatí muži v neoprénech už jsou na špici. Prvních deset temp v ledové vodě jsem přežil a tělo si začíná zvykat. Na druhém břehu musíme z vody na břeh, oběhnout kužel a zpět do vody a zpátky tam, kde jsme startovali. Obíhám kužel a nořím se zpět do studených vln, ale teplotu už nevnímám. Většina soupeřů už je v polovině rybníka, tak trochu přece jen přidávám na tempu, i když jsem si původně sliboval, že se tím nenechám strhnout. Vidím, jak vodu opouští Ivoš jen chvíli za hlavními favority — bezva prapor Rebešovic nezapadne. Doplaval také Petr a kousek přede mnou je Jirka. Karel – jediný zkušený triatlonista z naší družiny – si vodu jako vždy v poklidu užívá a je daleko za mnou, což mě uklidňuje. Konečně je tu břeh. Bosky přebíhám pár desítek metrů na louku, kde máme každý ve svém vymezeném prostoru věci, a hlavně kola. Navzdory počasí jsem se rozhodl, že pojedu v plavkách. Jen se lehce utírám a snažím se vklouznout do ponožek, což je poněkud komplikované. Konečně tu je i Petra a v ruce drží měřič tepu a sportovní hodinky. Všechno to na sebe naházím, navrch sokolské tričko a vyrážím – teď to teprve začne.

První část cyklotrasy je zároveň běžecká trať. Na žádné rozjíždění není čas – jdeme rychle do kopce, a to po lesní cestě plné kamení, které je zejména v ostrých pasážích stoupání velice nepříjemné. Kameny nejsou zpevněné a místy jsou to spíše hromady štěrku. Chci postupně zařadit na lehčí převody, ale zadní přehazovačka vypovídá poslušnost a řetěz zůstává na čtvrtém kolečku. A máš to, říkám si, seš v háji, měl sis půjčit kolo. Snažím se dělat psí kusy, tahám za lanka pod štanglí, zkouším to rozchodit a málem sebou seknu. Musím chytit řídítka oběma rukama, jinak to nedopadne dobře. Stoupání se lehce zmírnilo a šutrů ubylo, tak zase experimentuju. Daří se mi nastavit přehazovačku alespoň tak, abych mohl použít převod číslo tři. Záhy zjišťuju, že je to za cenu toho, že při řazení dolů některé převody přeskakuju, ale není čas to řešit. Vyjíždím z lesa na letiště a vím, že mě pak čeká klesání po asfaltu do údolí říčky Libochovky, takže kašlu na převody a soustředím se na to, abych dojel soupeře před sebou. Mám je takový kousek a ne a ne je dojet. Nakonec přece, ale nebylo to moc taktické, protože se řítím úzkou cestou mezi keři aniž by jel někdo kousek přede mnou. Do zatáček není vidět, a kdyby se tam autem pohyboval některý z chatařů, kterých je tu poměrně hodně, asi bych musel nutně ukončit svůj letošní triatlon skokem do šípkových keřů. Naštěstí žádné auto, a tak pod koly končí asfalt a vjíždím do blátivé cesty, která je neuvěřitelně doplněná opravdu velkými a ostrými kameny a kořeny stromů. Pokud to moje kolo, které mezitím už i přestalo skřípat, vůbec vydrží, je mi jasné, že teď se asi čtyři kilometry nenapiju, protože řídítka se musí držet opravdu pevně. Chataři mají svoje poklidné dopoledne a já se nemůžu ubránit pocitu, že nás považují

tak trochu za blázny. A už je tu zkouška psychické odolnosti. Sice opět asfalt, což je pozitivní, ale současně nepříjemné téměř čtyřkilometrové stoupání z Kutin až nahoru nad Níhov, jak říkají místní „ke kolchozu“. Zkouším, jestli si to přehazovačka nerozmyslela. Bohužel ne. Pro nás necyklisty děs a ještě musím ze sedla, abych to na těžký převod utáhl.

Uprostřed stoupání se kolem mě přehnali dva skuteční cyklisté. Chytám se za ně do háku a asi kilometr jedu jejich ďábelské tempo. V jednom z nich poznávám Pavla, Jirkova spolupracovníka. Motivace udržet se je velká, ale pohledem na tep zjišťuji, že by to nebylo úplně rozumné – vždyť mě čeká ještě jedno celé kolo a jsem téměř na konci stoupání, a tak se definitivně pouštím a snažím se nastolit nějakou stabilní a lidštější rychlost. Dojíždím našeho nestora Ivoše. Musí mít nějaký problém, protože jede hodně lehký převod, ale možná jen šetří síly. To já vzhledem k technickým potížím nemůžu, a tak kolem něho projedu a jsem už tak zadýchaný, že nemám sílu se ho ani zeptat, co se děje.

Závěrečná část přes Níhov a dolů k rybníku je v podstatě sjezd, ale pokud si chci udržet naději na slušný čas, musím šlapat a šlapat. Jen si hlídám tep, protože za rybníkem mě čeká zase stoupání v lese a celé to martirium znovu. Dole u rybníka slyším povzbuzování a kdesi na pozadí Staňův hlas „hezky, Rosťo“ – tak šlápnu do pedálů ještě víc a v lese na začátku druhého kola dojíždím Petra. Začali jsme spolupracovat a hned to šlo lépe. Dokonce jsem začal být přesvědčen i o tom, že letos ten závod dokončím a že ten čas bude slušný. Svištíme dolů a v údolí u Libochovky ještě jednou rušíme klid chatařů chystajících se zvolna k obědu. A ještě jednou to děsné stoupání. Stihl jsem se jen Petrovi omluvit, že nemůžu řadit a musím rychleji. Je mi jasné, že musím zvolit svoje tempo, ale jak se blíží konec cyklistické části, jako by mě polila živá voda. Psychika je mocná čarodějka. Stoupání doslova vyletím a už sjíždím dolů k rybníku.

Čeká mě běh a tam si věřím. Odkládám kolo, naposledy ještě do sebe nasunu pár doušků kondenzovaného slazeného mléka, trochu vody. Helma ještě nedopadla na zem a já vybíhám na trať. Kdo si v životě vyzkoušel triatlon, tak mi dá za pravdu v tom, že začátek běhu je asi nejhorší chvilka. Mám úplně zakyselené svaly na nohou, tělo vůbec neposlouchá. Říkám si, že musím jen lehce klusat a počkat, až si nohy zvyknou. Bohužel jsem opět v tom stoupání plném štěrku, ale co se dá dělat. Přede mnou je soupeř, kterému se pomalu přibližuju. Čím je vzdálenost mezi námi kratší, tím je můj krok delší a frekvence rychlejší. Je to jak instinkt, něco kdesi v podvědomí, co najednou z člověka vydoluje víc, než by si kdy myslel, že se v něm ukrývá. A už mládežníkovi hrdě ukazuju nápis TJ Sokol Rebešovice na svých zádech a pochopitelně nedopustím, aby se mě chytl. Ani se nechci ohlížet a běžím, jak nejlépe umím, ale v polovině běžeckého okruhu za sebou slyším nekompromisní kroky. Že by mě zase doběhl? To nedopustím! Přidávám, přidávám a v tom se ozve Karel. „Můžu s tebou chvilku běžet?“. „Jasně, ale já už to asi rychleji nedám.“ Chvíli běžíme spolu. Člověk by i něco řekl, ale dechu se nedostává, alespoň že nohy už nejsou tak ztuhlé. Po chvíli jen Karla pobízím, aby šel sám. Podle jeho frekvence dechu je jasné, že má na rozdíl ode mě ještě rezervu. Já naopak upadám do krize a tři kilometry před cílem se neskutečně trápím. Nic co bych neznal z celoročních tréninků v Rebeškách. Vím, že to překonám. Vím, že i kdybych to došel pěšky, tak budu mít lepší čas než loni, ale toho bohdá nebude, abych přestal běžet. Karel má taky krizi. Mám ho stále před sebou asi stopadesát metrů a běžíme teď stejným tempem.

Pod kolchozem je občerstvovací zastávka. Beru si kelímek s vodou a ptám se na vzdálenost do cíle. „Necelé dva kilometry.“ Slastná odpověď. Liju na

sebe zbytek vody z kelímku a vyrážím na poslední zteč. Blíží se konec. A kohopak to Karel předbíhá? Není to onen cyklista Pavel, co mě tak pokořil v prvním kole při stoupání? Přidávám. Jasně, je to on. Půl kilometru do cíle. Rozhodl jsem se zcela neuváženě pro sprint. Asi to jako sprint nevypadá, ale já to tak cítím. Dobíhám Pavla a je mi jasné, že tohle tempo se do samotného cíle dá jen těžko vydržet. Proletím kolem něho a snažím se ze sebe vydat úplně všechno. Karel, stále na dohled, také sprintuje do cíle. Posledních sto metrů. Ohlížím se, kontroluju pozici, nikdo mi na záda nedýchá a já se z posledních sil za pomocí setrvačnosti proklátím cílem. Početná družina rebešovských fanoušků v čele se Staněm nás vítá. Plácnutí s Karlem a pak už jen doušky piva jako křen. Čtvrthodinu z loňského času jsem ukrojil. Paráda. Čert vem fakt, že čas „neoprénového" vítěze byl o půl hodiny lepší. Tady člověk běží sám proti sobě a každý prověří svoji vlastní vůli.

Sotva jsem chytil dech a už se připojuju k fandění. Dobíhají další sportovci a mezi nimi postupně i ostatní rebešáci. Jirka taky o čtvrt hodiny lépe než loni. Super. Přesouváme se ke kiosku a hurá na pečené maso a ovárek.

Letošní triatlon v Níhově byl opravdu vydařený a jen doufám, že se nám podaří příští rok dotáhnout více rebešáků, kteří si budou chtít vyzkoušet, že za ten pocit v cíli to fakt stojí.

-RN-

TJ Sokol informuje

29. - 31. 7. 2016 Pochod okolo Níhova

TJ Sokol Rebešovice uspořádal jako každý rok pochod okolo Níhova. Někteří sportovci dojeli do Níhova již v pátek, někteří na motorkách, a těžko představitelný výkon předvedl propagátor pochodu Petr Hrdý, který dorazil z Rebešovic pěšky a stal se tak vůbec prvním takovým účastníkem v historii naší TJ.

Po tradičním osvěžení na kiosku u rybníka jsme se všichni sešli u kytar v hospůdce. Zazpívali jsme si, pobavili se a následně ulehli do stanů a nemohli se dočkat sobotního pochodu.

Letošní výšlap vyžadoval překonat asi dvanáct kilomertů cesty krásnou krajinou Vysočiny. Nejprve jsme však zvolili romantickou cestu vlakem do Říkonína. Z malého místního nádraží už jsme se vydali pěšky. Cesta vedla přes Kuřimské Jestřabí a Kuřimskou Novou Ves až do Kutin, kde nebylo vůbec myslitelné nezastavit se v restauraci U Bizona, tím spíše, že už se tam pro nás ohříval výborný domácí guláš.

Po obědě jsme se vydali již známou cestou podél potoka Halda do Níhova. Další odpočinek jsme naplánovali až u včelína pana Urbánka. Pak už jsme po skupinkách vyrazili zpět do Níhova.

Všech 45 účastníků pochodu se pak až do pozdních večerních hodin mohlo pobavit na kiosku, kde hrála výborná skupina v čele s Martinou Zavadilovou z Rajhradic.

Nedělní snídani provoněla ještě smaženice z vlastnoručně nasbíraných hub a pak už jsme se odebrali zpět do našich Rebešovic a už po cestě jsme spřádali plány na další ročník tohoto tradičního pochodu.

27. 8. 2016 Tenisový turnaj – čtyřhry

Do turnaje, který se konal poslední srpnovou sobotu, se přihlásilo celkem osm dvojic, které byly rozděleny do dvou skupin. Ve skupinách se hrálo na jeden set. První dvě dvojice z každé skupiny postoupily do horního pavouka a zbylé dvojice hrály ve spodním pavouku o konečné umístění. Po velkém boji a otočení zápasu v posledních minutách vyhráli domácí Radek a Libor Černí. Druzí skončili R. Mráček a T. Bátěk, třetí místo obsadili M. Hamřík a Z. Králík z Velké Bíteše.

10. 9. 2016 Turnaj v nohejbalu

Turnaje se zúčastnilo osm dvojic z Rebešovic, Blučiny i Brna. Byly vytvořeny dvě skupiny po čtyřech a zahrály si každý s každým na dva vítězné sety. První dvě dvojice postupovaly do horní skupiny a zbytek do dolní skupiny a opět se hrálo stejným způsobem. Ve finále se setkali R. Černý a J. Smejkal proti loňským vítězům, Maděránkovi a Mátlovi. Domácí dvojice Černý, Smejkal nakonec vyhrála a blučinští Maděránek, Mátl a Haňka, Petrásek obsadili druhé, respektive třetí místo.

Brigáda 15. 10. 2016

V sobotu 15. října se konala poslední brigáda v areálu TJ. Brigádníci posekali a shrabali trávu v celém areálu, upravili antukové kurty a naposledy natřeli novou boudu na kurtech. Jelikož to byla poslední brigáda TJ, členové, kteří nemají odpracované brigádnické hodiny, se mohou domluvit do konce roku na individuálním odpracování.

AKTUÁLNÍ ZPRÁVY

Malá kopaná

Právě probíhá podzimní sezona 2016/2017, kde naši fotbalisté hrají II. ligu brněnské malé kopané. Momentálně se drží na 6. místě v tabulce. Fotbalisty čekají poslední zápasy. Budeme jim držet palce a přejeme co nejlepší výsledky.

Nohejbal

Turnaje v Šerkovicích v nohejbalu trojic se zúčastnila sestava P. Hrdý, I. Pavelec a L. Černý. Skončili na pěkném sedmém místě, tedy v horní polovině.

Naši nohejbalisté T. Pazdera, M. Klíma, J. Sedláček, R. Černý a J. Smejkal skončili v soutěži osmi týmů, na pěkném třetím místě.

Stolní tenis

Většina stolních tenistů trénovala jedenkrát týdně po celý rok a už se nemohli dočkat prvního říjnového víkendu, kdy odstartovala soutěžní sezóna 2016/2017.

„A" mužstvo hraje Krajskou soutěž II. třídy a jako cíl si vytklo bojovat o postup do I. krajské třídy.

„B" mužstvo bojuje v Okresní soutěži I. třídy.

„C" mužstvo bude mít svoje soupeře v Okresní soutěži II. třídy.

„D" mužstvo svede svoje utkání Okresní soutěž III. třídy.

Od nového školního roku začalo pod vedením trenérů Luboše Mišejky a Michaely Körgerové opět trénování žáků ve stolním tenisu. Žáci se zúčastnili prvního bodovacího turnaje v Kuřimi. Ve skupině „A“ skončil T. Kulich na 15. místě, skupinu „B“ vyhrál O. Valeš. Na druhém místě skončila A. Seiterová a osmý byl L. Burda. Další turnaj se koná 29. 10. 2016 v Lažánkách.

Okresní přebor mužů a žáků bude v Tišnově 19. 11. 2016, tak neváhejte a přijďte povzbudit naše hráče. Rozlosování zápasů najdete na adrese: stis.ping-pong.cz.

Zveme všechny sportovce, kteří mají zájem o stolní tenis na tréninky neregistrovaných v pondělí a ve čtvrtek od 19:00 hodin; v neděli od 18:00 hodin. Ženy trénují ve středu od 18:00 hodin. Registrovaní hráči trénují v úterý a pátek od 19:00 hodin.

Fotky a více informací najdete na internetové adrese tjsokolrebesovice.webnode.cz

Další akce pořádané naší TJ:

- 18. 11. 2016 - VI. ročník Rebešovické pecky
- 3. 12. 2016 Mikulášská nadílka na Zámečku
- 17. 12. 2016 – 39. ročník Turnaj ve stolním tenisu – registrovaní; jen pro hráče hrající nejvýše Krajskou soutěž II. třídy
- 7. 1. 2017 Turnaj neregistrovaných ve stolním tenisu
- 13. 1. 2017 Ples sportovců
- 14. 1. 2017 Dětský maškarní ples

Romana Němcová

Křížovka

	Obava	Vyhlazovací tábor v Polsku	**2. část tajenky**	Olympijská zkratka Ázerbájdžánu	Chladná střelná zbraň	Ukončit (anglicky)	Chem. značka fosforu	Kopie	Krétská univerzita (zkr.)	Výzdoba	Přípona oxidačního čísla 3
Náš pestrý pták (mn. Č.)											
Státní znak Ukrajiny							Básník (angl.)				
							Vačnatec				
1. část tajenky			B								
Číslo australského obch. rejstříku				Řecký bůh lásky					Předložka		Rod papouška
				Vložení					Citoslovce slepice		
Obydlí pro dobytek					Obch. značka (angl.)			Kus ledu			
					Chem. zn. kyslíku			Oční duhovka			
	Ocelový nosník („I“)					Kino (zastarale)				Zn. poloměru	
	Český herec (Roman)					Paraziti ve vlasech				Povel ke střelbě	
Zvučel (slov.)					Stav vody při 100 °C				Dětský pozdrav		
					Doménový nameserver				Předložka		
Mrtvý semitský jazyk											Váhová jednotka
Citoslovce smíchu			Části týdne				Sůl (angl.)				

Nápověda: Tryzub, ABN, TM, UOC

Cyklisté se rozloučili se sezónou v Židlochovicích

Více než šest set vyznavačů cykloturistiky se v sobotu 24. září 2016 zúčastnilo ukončení sezóny na cyklotrase Brno-Vídeň. Slavnostní akce se konala v přírodní zahradě Robertovy vily v Židlochovicích a na kole až z Brna přijel i primátor Petr Vokřál.

Unikátní cyklotrasa, procházející územím jižní Moravy a dolnorakouské oblasti Weinviertel, je mezi cyklisty, ale i koloběžkáři a inlinisty oblíbená. Na šest stovek lidí si tak slunečný podzimní den užilo nejen na kole po vytipovaných cyklotrasách, po nichž se podívali například na bývalé popraviště nebo k lesní knihobudce, ale také při zahradním pikniku s burčákem a cimbálovou muzikou. K vidění byla krasojízda na historických kolech i akrobaté na gumovém laně, děti bavil klaun Čiko.

„Provoz na cyklotrase dneškem zdaleka nekončí a bude pokračovat i přes nastávající chladnější období. To jen podtrhuje význam této cyklotrasy," okomentoval symbolický konec sezóny primátor Petr Vokřál. Díky mírnému klimatu, které panuje v oblasti jižní Moravy a dolních Rakous, je totiž možné stezku využívat téměř celý rok. Patří také k nejvíce bezpečným trasám pro cyklisty v republice. *„Přál bych si, aby v budoucnu mohli cyklisté stejně bezpečně jezdit i kolem celé Brněnské přehrady,"* dodal Petr Vokřál.

Podporu cykloturistice projevil i starosta Židlochovic Jan Vitula, předsedkyně stezky Jana Drápalová, starosta Žabčic Vladimír Šmerda a za Jihomoravský kraj pak radní Václav Božek.

Cyklotrasa z Brna do Vídně vede přes Židlochovice, Pasohlávky a Nový Přerov k hraničnímu přechodu Hevlín/Laa an der Thaya a dále přes Mistelbach do Vídně. Na území České republiky cyklotrasu spravuje dobrovolný svazek obcí v koridoru trasy. V loni ji ke svým cestám využilo více než půl milionu lidí. *„Nyní je naším cílem uskutečnit značení cyklotrasy v Rakousku,"* zakončila předsedkyně svazku Jana Drápalová.

Účastníky akce obdarovali organizátoři tričkem s logem, reflexním návlekem nebo kšiltovkou a zájem vzbudila i slosovatelná anketa o ceny. Největším lákadlem byl obří koláč v podobě znaku Cyklostezky Brno-Vídeň.

Pozvánky na chystané kulturní akce

LAMPIONOVÝ PRŮVOD

Sobota 5. 11. 2016 sraz v 18:00 hodin před zámečkem

ROZSVĚCOVÁNÍ VÁNOČNÍHO STROMU A POUŠTĚNÍ BALÓNKŮ

Sobota 26. 11. 2016 začátek v 17:00 hodin na zámečku

VÁNOČNÍ TRHY

Neděle 27. 11. 2016 od 15:00 do 19:00 na zámečku

Můžete se těšit na slovenské sýry, proutěné zboží, keramiku, prodej medoviny či vína, korálkovou bižuterii nebo prodej knih a mnoho dalšího…

ZDOBENÍ ADVENTNÍCH VĚNCŮ A SVÍCNŮ

v pátek 25. listopadu od 15 do 19 hodin na zámečku
pod vedením Heleny Kotulanové
VŠE POTŘEBNÉ ZAJIŠTĚNO!

VÝSTAVA VÁNOČNÍCH DEKORACÍ

Helena Kotulanová srdečně zve na sál zámečku
v sobotu 26. listopadu od 14 do 19 hodin
a v neděli 27. listopadu od 10 do 18 hodin
Výrobky, které vás zaujmou, si budete moci koupit případně objednat.

ZPÍVÁNÍ POD VÁNOČNÍM STROMEM

Středa 23. 12. 2016 v 18:00 hodin u vánočního stromu před zámečkem
Již tradičně nás zahřeje svařák a horká čokoláda.

Základní organizace ČSV informuje

V obci Rebešovice, která spadá pod ZO Českého svazu včelařů Rajhrad, je aktuálně šest včelařů.

Celá ZO děkuje tímto Vaší obci za finanční podporu, která byla využita například na vzdělávací zájezdy do Včelařského vzdělávacího centra Nasavrky s přednáškou o chovu matek a na výstavu Země živitelka.

Přesto, že je informovanost o medu mezi lidmi poměrně dobrá, dovolila bych si některé základy teď před nastávající zimou zopakovat. V první řadě jsou to blahodárné účinky na zdraví. Tradičně je med používán při nemocech z nachlazení, při vyčerpání, na potíže s usínáním (s vlažným mlékem), na bolesti žaludku, problémy se žlučníkem, dvanácterníkem, při žaludečních vředech a onemocnění jater aj.

Medy dělíme podle původu na květové a medovicové. Květové medy včely vyrábějí z nektarů květin, barvu mívají podle původu nektaru od nazelenalé přes různě zlatavou až po žlutohnědou. Medovicové medy, tmavé až černé včely vyrábějí ze sladkých šťáv, které produkuje savý hmyz na rostlinách, zejména na stromech. Nesprávně se medovicový med označuje jako lesní, avšak i z lesa může pocházet květový med z lesních květin.

Krystalizace je přirozenou vlastností medu a průkazem kvality. Jen některé medy nekrystalizují, akátový, některé medovicové. Ostatní krystalizují během několika dní až měsíců.

Pokud zkrystalizovaný med někomu vadí, lze ho ztekutit zahříváním na 45 maximálně však 50°C. Teplota přes 50°C ničí obsažené enzymy, které spoluzodpovídají za léčivé účinky medu. K domácímu ztekucování lze použít vodní lázeň nebo elektrickou troubu s termostatem. Med ale za tři až čtyři týdny začíná zase tuhnout a opakovaným rozehříváním by se zbytečně poškozoval. I to je důvodem proč je mezi lidmi stále oblíbenější med pastovaný. Pastování je mechanické zpracování, kdy opakovaným mícháním vznikají z ostrých krystalů krystaly se zakulacenými hranami, čímž med získá krémovou konzistenci, kterou si dlouhodobě uchovává.

A proč je lepší kupovat med přímo od včelaře?

- je zaručeně původem z České republiky, a tedy z domácích plodin
- tuzemské medy jsou tradičně vysoce kvalitní a s rezervou splňují limitní hodnoty evropských norem pro potraviny
- nehrozí riziko alergie na med a pyl z nějaké cizokrajné plodiny
- není přehříván (nemusí při lahvování rychle téci velkokapacitním plnícím strojem)
- u nás je důsledný veterinární dohled bezkonkurenčně nejlépe organizovaných včelařů na světě
- včely se u nás nesmějí léčit antibiotiky a ty se pak nemohou dostat do medu
- navíc podporujete české zemědělce a přírodu

Kontakty na naše včelaře, u kterých máte možnost zakoupit med buď přímo ve vaší obci nebo v blízkém okolí, najdete také na webových stránkách www.vcelarirajhrad.cz.

Za ZO ČSV Rajhrad
Dagmar Sladká

Babí léto seniorů v Rajhradě

Začátek podzimu v domově pro seniory se nesl ve velmi aktivním duchu a díky teplotně nadprůměrnému září trávili všichni spoustu času venku, ať už při koncertech v zahradě Akátového domu či jen tak povídáním s přáteli pod akátem.

Podzim jsme zahájili rodinným dnem, kdy své rodiče a prarodiče navštívily jejich rodiny a všichni dohromady strávili příjemné odpoledne. U společného grilování, povídání a her pro děti i dospělé čas velmi rychle utekl. Slibujeme, že tento rodinný den rozhodně nebyl poslední, a těšíme se na další milá setkání.

Hudebních vystoupení bylo opravdu hodně a všechna byla úspěšná, naši senioři si vždy rádi zazpívali společně s muzikanty. Již podruhé k nám přijela rodinná cimbálová muzika Pavla Kordíka z Kroměříže. Pro nejmladšího člena skupiny, jedenáctiletého Františka, to byla koncertní premiéra a nutno říci, že velmi vydařená.

Začátkem října jsme opět fotili výroční kalendář Akátového domu pro rok 2017. Tento rok je kalendář na téma “Cesta životem“. Hlavní část jsme fotili na kolotočích v Brně – Lesná. Senioři si focení užili a zažili u něj i spoustu legrace.

Tento krásný kalendář je možné zakoupit v Akátovém domě za částku 290,- Kč (velikost A3) nebo si zvolit formát A2 na krásném křídovém papíře za cenu 370,- Kč a tím podpořit seniory v Akátovém domě.

Výlet za krásami podzimu - Židlochovice. Z našeho výletu za nádhernou dýňovou výzdobou do zahradnického centra v Židlochovicích se již stala tradice. A tak i letos jsme si tento výlet nenechali ujít a strávili příjemné odpoledne obklopeni nádhernou podzimní přírodou.

Chladnější říjnové počasí znamenalo, že ne vždy se odpoledne dala trávit venku, a tak jsme úspěšně zahájili podzimní soutěžní sezónu. Konalo se první kolo křížovkářské soutěže, kterého se účastnili nejen „domácí“, ale i senioři z Rajhradu a okolí. Vítězství tentokrát vybojoval pro Akátový dům pan Šmihla. Pravidelně také soutěžíme v bingu a také různých vědomostních soutěžích.

Areál Akátového domu je otevřen i široké veřejnosti. Veškerá hudební představení, přednášky i soutěže, které pořádáme, jsou volně přístupné.

DS Akátový dům Rajhrad, Městečko 52, 664 61 Rajhrad

tel.: 776 479 455 ; www.senbydleni.cz

S.E.N.
Domovy pro seniory

Veterinární lékař Michal Neradilek oznamuje:

Vážení klienti,

z důvodu rodinné situace jsem nucen s okamžitou platností ukončit svoji činnost na adrese Ořechová 136 v Rebešovicích. V současné době hledám jiné vhodné prostory v Rebešovicích k provozování veterinární praxe.

V mezidobí bude moje praxe fungovat jako homecare, proto budu rád, když se na mě obrátíte po telefonu a já Vám zabezpečím veterinární péči po domluvě přímo u vás doma.

Děkuji za pochopení.

MVDr. Michal Neradilek

605 205 693

michalneradilek@seznam.cz

Nově v Modřicích

Madlárna

VÍC NEŽ CUKRÁRNA

Přijďte do nově otevřené Madlárny

Ochutnejte naše poctivé zákusky a výběrovou kávu La Boheme

Poseďte v příjemném prostředí a při pěkném počasí můžete využít i zahrádky

Odneste si lahodnou kávu a dortík s sebou

Kde nás najdete?
Přízřenická 1022
Modřice

Otevírací doba:
Po, St, Pá: 13–19 hod.
Út, Čt: 10–19 hod.
So-Ne: 11–19 hod.

+420 777 865 935
info@madlarna.cz
www.madlarna.cz

U nás koupíte:
Zákusky a dorty
Výběrovou kávu La Boheme
Horké alko/nealkoholické nápoje
Domácí limonády
Sudová vína
Květinové dekorace

e-Finance

REALITNÍ KANCELÁŘ
&
POJIŠŤOVACÍ KANCELÁŘ

Najdete nás
v OC Olympia Brno

(U pokladen hypermarketu Albert)

Otevřeno denně 9.00–21.00

www.e-finance.eu

IK NEXION
REALITNÍ KANCELÁŘ

Topolová 292, Rebešovice

CHCETE PRODAT NEBO PRONAJMOUT NEMOVITOST?

POZEMKY

RODINNÉ DOMY

BYTOVÉ DOMY

CHATY

GARÁŽE

KANCELÁŘE, OBCHODNÍ PROSTORY

ZAJIŠŤUJEME TAKÉ:

- tržní ocenění nemovitostí
- znalecké posudky
- směny nemovitostí
- přímý výkup nemovitostí
- právní služby
- hypotéční úvěry
- stavební projekty
- PENB
- pojištění nemovitostí
- převody energií po prodeji

www.ik-nexion.cz
tel.: 776 867 876, 606 282 752,
e-mail.: iknexion@seznam.cz

PRODÁVAJÍCÍM JSOU NAŠE SLUŽBY ZDARMA

Rebešovický zpravodaj

Vydavatel:
OBEC REBEŠOVICE
Zámecká 12
664 61 Rebešovice

Povoleno MK ČR evidenční číslo MK ČR E 19989
Náklad 400 kusů—neprodejné

Odpovědný redaktor: Rostislav Novotný
Redaktoři: Olga Přikrylová, Debora Zemenová, Romana Němcová, Petr Hrdý
E-mail: rzpravodaj@gmail.com
Adresa redakce:
Zámecká 12, Rebešovice